

Raquel Albiol
Grup Municipal d'ERC-AM

Veritats que molesten

Ja tenim el setembre aquí i amb aquest mes, la tornada a les rutines: a la feina, a l'escola i també a la tasca política. Ens espera una tardor carregada d'actes, activitats, tasca municipal, qüestió de confiança a Puigdemont, full de ruta, pressupostos de Catalunya, segona sessió d'investidura al Congrés i la possibilitat d'unes terceres eleccions espanyoles.

En resum, tenim per davant temes clau que ens afecten tant en l'àmbit municipal, del Parlament i de l'Estat espanyol.

A Cornellà encararem el debat dels pressupostos reiterant que la nostra proposta són uns pressupostos participatius reals, no com els actuals: que la ciutadania pugui decidir a què destinar 1M€ d'uns pressupostos totals de 75M€ no els converteix en cap cas en uns pressupostos participatius.

En l'àmbit parlamentari català, al setembre Puigdemont se sotmetrà a la qüestió de confiança, que no tenim cap dubte que tirarà endavant i podrem seguir amb la tasca parlamentària, amb el gran repte d'aprovar els pressupostos de la Generalitat.

I pel que fa a l'Estat Espanyol a finals d'agost va tenir lloc la primera sessió d'investidura amb el resultat que s'esperava, sense president i sense govern espanyol.

Catalunya va estar sense govern 106 dies i vam haver de sentir tot tipus de mofes, acudits i exabruptes. L'Estat espanyol fa més de 250 dies que està sense govern, i amb possibilitats d'acabar en unes terceres eleccions: sobren les paraules...

Del debat de la sessió d'investidura voldria destacar les intervencions d'en Joan Tardà i en Gabriel Rufián: tots dos van parlar sense embuts com és habitual i van incomodar gran part de la cambra, perquè les veritats, hi ha vegades que molesten. Alguns exemples:

- Si tan convençuts estan que Catalunya no vol la independència, per què s'han negat a preguntar-ho?
- Si l'Estat deu més del 100% del seu PIB, per què una urna a Catalunya amenaça la sobirania nacional?
- Els nens catalans parlen català i castellà, per tant ja parlen un idioma més que vostè, per què han de deixar de fer-ho? S'adonen que vostès són monolingües, que diuen a bilingües que han de ser trilingües?
- Per què la constitució espanyola serveix per amenaçar a un poble i no per donar-li un sostre?
- A Sánchez: Quan de temps més renunciarà a la governabilitat del seu país per no donar veu als catalans?
- A Domènech i Iglesias: Us imagineu un país on el PP fos residual? Doncs ja existeix i es diu Catalunya.

Preguntes clares, directes, que han tingut un gran ressò i que han resultat incòmodes a la cambra espanyola; però alhora preguntes imprescindibles per posar en evidència, un cop més que som els que parlem clar, els que defensem els interessos de Catalunya i els que tenim molt clar cap a on anem: cap a la República Catalana. ●